

12.s.e.trin

DDS 9 O store Gud! Vi love dig (mel: Valentin Schumann 1539)

DDS 42 I underværkers land jeg bor

DDS 450 Du kommer, Jesus, i vor dåb (Dåbssalme)

DDS 417 Herre Jesus, vi er her

DDS 337 Behold os, Herre, ved dit ord

DDS 233 Jesus lever graven brast

DDS 634 Du ved det nok, mit hjerte

Prædiken: Mattæus 12,31-42 – **Frihedens Herre.**

Forhærdelse og synden mod Helligånden

Det er en synd, som vi må formode kun findes hos enten meget stærkt engagerede religiøse mennesker eller stærkt antireligiøse mennesker. Det er som regel mennesker, der finder deres styrke i sig selv, og hvad de tror på i stedet for at have deres styrke og tro i ham som de tror på.

Forhærdede menneske bliver som reel til, ved at de helt bevidst vælger at overhører sandhedens røst. Den stemme som taler i samvittighed, og som man ikke kan løbe fra.

Det helt konkrete er at Jesus har gjort nogle gode undere, som de helt bevidst bliver nød til at fortrænge og fylde sig med løgn for derefter at gå efter at være nedbrydende overfor Jesus – eller rettere Helligånden – for at kunne holde fast i deres perverse åndelige holdninger. Der et helt bevidst valg af det onde, mørke, løgnefyldte univers. Det er bevidst at vælge den onde side i kampen mellem det gode og det onde.

Det som gør denne synd utilgivelig. Det er først og fremmest, at den der begår denne synd, ikke har det fjerneste ønske om tilgivelse. Jeg tror ikke at Helligånden er fornærmet ånd, som ikke giver tilgivelse. Gud afviser ikke en angrende og sønderbrudt ånd. Det skal vi lige huske på. Enhver som beder Helligånden vil få den.

Synden mod Helligånden er ikke bare lige noget man kommer til. Her skal man have kørt overfor rødt i den åndelige trafik igen og igen. Kendetegnet på den, det er at den efterfølgende ikke har sporet af anger. Den har heller ikke duften af tvivl om hvorvidt man har handlet forkert. Er du anfægtet og fyldt af frygt over om du har syndet imod Helligånden, så er det i sig selv et godt tegn på at du ikke har syndet mod Helligånden. Den sårbarhed og usikkerhed og følsomhed i dit indre er et virke af Ånden.

I forhærdelsen er der ofte en total mangel på selvkritik. Her er det også den forhærdede der stiller præmisser for Gud. Når farisæerne senere beder om et tegn fra Jesus, så er det ikke et fromt og oprigtig søgende menneskes råb på livstegn fra Gud. Adskillige gang i det gamle testamente, har Gud ladet sine tjenere gøre tegn, for at underbygge, at de er sendt af Gud. Problemet med farisæerne her, er at de ikke vil lytte til det Jesus taler, og de samtidigt har et enøjet negativ holdning til Jesus. Jesus kalder dem for en ond og utro slægt. Vi skal også huske at Jesus har gjort markante undere, der skulle være tilstrækkelig tegn for dem.

Forhærdelse kan være i mange grader. Forhærdelse er som regel en proces, som kommer snigende.

Gud er i stand til at bryde vores forhærdelse. Nogen gange kan han gøre det igennem prøvelser og lidelser. Andre gange bryder han den, ved at vise os sin overbærenhed og ødslende nåde og barmhjertighed.

Jonas er et godt eksempel på et menneske der er ulydig mod Gud, og er ramt af en mild forhærdelse. Men han er også et eksempel på et menneske, hvor Gud forbrød hans forhærdelse. Selv senere i hans liv kæmper han med forhærdelse.

Mundens kraft

Hvad mener Jesus med tomme ord? Mener han at smalltalk, vittigheder og sjov skal dømmes på dommens dag. Det tror jeg ikke. Jesus fordømmer ikke tomme ord som meningsløse udsagn. Jeg tror at han peger på tomme ord i den forstand, at det er ord der ikke har gerninger med sig. Hykleri og fromme facader, der kun er kulisseskiller. Munden kan til tider være et stort uforpligtende reklamebureau fyldt med løftebrud.

Jeg har mødt kristne der har tolket det uden for teksten kontekst, og som ikke kan slappe af i sjovt og festligt selskab. Med udgangspunktet i en stor misforståelse er det gået glip af mange af livets små lysglimt.

Fra Jakobs brev får vi også forstået, at vores mund, tunge og tale kan være til stor ødelæggelse for os og andre. Tænk på hvilke konflikter og krige der ikke har taget sin begyndelse med dårlige eller misforståede ord.

Vi kan bruge vores mund til redskab for ondskaben, men vi kan også bruge den som redskab i godhedens tjeneste. Bruger vi vores ord til at velsigne eller forbande. Bruger vi den til at opmuntre og løfte andre eller til at nedbryde mennesker der er elsket af Gud? Med din tale ophøjer du dig selv på bekostning af andre mennesker.

Jeg er ikke så optimistisk, at jeg tror at vi bliver fri for nedbrydende og forbandende ord. Derfor kan det være godt, at når disse ord rettes mod os, at vi siger til os selv: "At ord kun er ord". Vi kommer ikke uden om at de sårer os, men vi kan være med til, at de ikke får en blivende ødelæggende magt i os. Fjendtlige ord fra andre mennesker får kun den magt, som vi tillader dem at få. Nogen gange har vi en umodenhed, der gør, at vi ikke kan håndtere dem. Andre gange rammer de reelle svagheder hos, som vi er sårbare og blufærdige, og det kan rive benene væk under os, så vi ikke stille os i forsvar.

Brudt verden der trænger til frelse

Jeg får snerten af Klaustrofobi, når jeg læser om Jonas i fiskens bug. Prøv lige at forstille denne kvælende oplevelse han måtte have haft.

Jeg tror godt der kan være ting i livet, som kan opleves omklamrende, hvor vi ikke uden videre kan gå ud i friheden.

Jesus gør det klart, at det han kommer med er det mest unikke og livgivende budskab denne verden nogensinde har hørt. Et budskab der kan bringe os i frihed. Han kommer som den, der kan frelse os fra døden. Som Gud frelste Jonas, og som Gud oprejste Jesus fra døden påskemorgen, sådan vil han også bringe frelse til os, der lever i omklamrende realiteter.

Amen.